

**BUREAU VOOR DE
INDUSTRIËLE EIGENDOM**

RIJSWIJK, 20 maart 1998

mr. W. Neervoort, voorzitter
ir. J.G. Hofman
ing. J. de Vries
ir. B.L. van Soest, secretaris

Advies ex art. 84 Rijksoctrooiwet 1995
Nederlands octrooi 1000672

Verzoekers : V.o.F. N.J. Veldman, N.J. Veldman, C.G.M. Veldman-van der Voort te Haskerdijken
Octrooigemachtigde: mevr. ir. C.G.C. Veldman-Dijkers
Advocaat : mr. B.J. Berghuis van Woortman

Octrooihouder : A.A.J. Brock te Haaren, vergezeld door mevr. C.C.H.M. Brock
Octrooigemachtigde: ir. A. Ferguson
Advocaat : mr. G.L. Kooy

Het geding

Verzoekers hebben op 5 januari 1998 een verzoekschrift (met bijlagen) ingediend, met verzoek een advies volgens art. 84 ROW 1995 uit te brengen omtrent de toepasselijkheid van de in art. 75, eerste lid, ROW 1995 genoemde nietigheidsgronden op het octrooi 1000672. Verzoekers hebben bij brief van 27
5 januari 1998 nog twee series foto's toegezonden.

De octrooihouder heeft een antwoord met kopieën van foto's op het verzoekschrift ingediend op 30 januari 1998.

10 Ter hoorzitting van het Bureau I.E. van 13 februari 1998 hebben partijen hun standpunten doen bepleiten, verzoekers door mevr. ir. C.G.C. Veldman-Dijkers en mr. B.J. Berghuis van Woortman, octrooihouder door ir. A. Ferguson en mr. G.L. Kooy. Beide partijen hebben pleitnotities overgelegd. De inhoud van vorengenoemde stukken wordt als hier ingelast beschouwd.

De feiten

Octrooihouder is rechthebbende op het Nederlands octrooi 1000672, hem op een aanvraag d.d. 27 mei 1995 op de voet van de Rijsoctrooiwet 1995 onder dagtekening 18 maart 1996 verleend voor een
5 "Inrichting voor het verdelen van mest over land".

Conclusie 1 van dit octrooi luidt als volgt:

"1. Inrichting voor het verdelen van mest over land, voor gebruik achter een mesttankwagen die voorzien is van tenminste één mestaanvoermiddel, **met het kenmerk**, dat de inrichting een mestverdeelbak omvat die in hoofdzaak onder het mestaanvoermiddel geplaatst is en die aan de
10 onderzijde open is, en dat de inrichting mestgeleiders omvat die onder de mestverdeelbak aangebracht zijn en met één uiteinde op het land plaatsbaar zijn."

De bezwaren van de verzoekers

Verzoekers stellen zich op het standpunt dat het octrooi nietig is en wel - kort weergegeven - op de
15 volgende gronden:

De conclusies 1 tot en met 6 en 9 tot en met 12 ontberen nieuwigheid op grond van de stand der techniek, waartoe zowel is gewezen op het in het nieuwheidsrapport genoemde Duitse octrooi
D.E.-C-317.826 als op een door de heer L.M.J. Maessen gebouwde installatie - in navolging van
partijen verder de "Maessen-inrichting" te noemen - waarvan de openbare bekendheid voor de
20 indieningsdatum van het litigieuze octrooi door verzoekers werd gesteld.

De conclusies 7 en 8 vermelden dat op de grond verplaatsbare uiteinden van mestgeleiders zijn voorzien van ofwel een naar achter uitstekende, in hoofdzaak V-vormige, aan de onderzijde open sleepvoet om gras op het land opzij te duwen, ofwel van een naar beneden uitstekend mes om een sleuf in het land te trekken. Verzoekers hebben er op gewezen dat dergelijke sleepvoeten en messen reeds op zichzelf
25 bekend zijn (zie de eveneens in het nieuwheidsrapport genoemde octrooigeschriften EP-A1-0.587.218, EP-B1-0.439.216 en NL-A-8600560). Het aanbrengen hiervan bij een inrichting volgens het Duitse octrooi of volgens Maessen achten verzoekers voor de vakman voor de hand liggend en mitsdien niet inventief.

De materie van de conclusies 9 en 10 volgens welke veren worden toegepast om de mestgeleiders stevig
30 tegen de grond te drukken, achten verzoekers, afgezien van de nieuwheidsbezwaren, bovendien niet inventief omdat dergelijke veren op zichzelf bekend zijn, onder meer uit EP-A1-0.629.338, waarna de toepassing voor de hand ligt.

Het verweer van de octrooihouder

De octrooihouder heeft vooropgesteld dat de openbare bekendheid van de Maessen-inrichting niet is aangetoond en mitsdien irrelevant is, althans zolang de rechter daaromtrent nog niet heeft beslist. De octrooihouder heeft verder betwist dat het bekende uit het Duitse octrooischrift de nieuwigheid van zijn omstreden inrichting ontnemt. De hiervoor aangevoerde argumenten worden te dezer plaatse niet geresumeerd om hieronder nader aan te geven redenen.

Met betrekking tot de Maessen-inrichting heeft octrooihouder betoogd, dat deze niet is voorzien van mestgeleiders waarvan op de grond plaatsbare uiteinden voorzien zijn van een naar achteren uitstekende, in hoofdzaak V-vormige, aan de onderzijde open sleepvoet om gras op het land opzij te duwen. Evenmin is voorzien in de maatregel dat de einden van de mestgeleiders voorzien zijn van een naar beneden uitstekend mes om een sleuf in het land te trekken. Voorts zijn de mestgeleiders niet verend opgehangen en al helemaal niet verend opgehangen ten opzichte van de mestverdeelbak. Octrooihouder heeft niet ontkend dat messen en sleepvoeten op zichzelf bekend waren uit de stand der techniek (onder meer de Europese octrooi-aanvragen 0.587.218 en 0.439.216 alsmede de Nederlandse octrooi-aanvraag 8600560), maar naar voren gebracht dat op geen enkele wijze daarmee de specifieke plaatsing werd onthuld. Door het mes rechtstreeks aan de onderzijde van de stijve mestgeleider aan te brengen en de sleepvoet, of beter: de grasspreidvleugel, rechtstreeks onderaan de mestgeleider, wordt een zeer eenvoudige constructie verkregen waarin het gewicht van de mestgeleiders zelf benut wordt en de genoemde onderdelen precies zo gelegen zijn, dat zij werkzaam zijn op het moment dat een optimaal effect wordt bereikt.

Tenslotte heeft octrooihouder met betrekking tot de constructie van de veren volgens de Europese octrooi-aanvraag 0.629.338 betoogd dat overbrenging daarvan bij de Maessen-inrichting niet leidt tot de eenvoudige bevestiging uitsluitend aan de eigenlijke mestgeleider met een tussen die mestgeleider en de mestverdeelbak gespannen veer.

25

Het advies van het Bureau I.E.

Beoordeeld zijn de uitsluitende rechten zoals omschreven in conclusies 1 tot en met 13, ingediend op 27 juni 1995, betreffende een mestsproeier waarbij de mest met overdruk door een slang op een puntvormig gedeelte wordt gespoten.

In het verzoekschrift is gesteld dat vòòr de indieningsdatum van het octrooi van 27 juni 1995 door L.M.J. Maessen een installatie gebouwd is die voor dezelfde datum openbaar toegankelijk is geweest. De octrooihouder heeft die openbare bekendheid in zijn antwoord ontkend, maar tijdens de hoorzitting hebben beide partijen verklaard er na het getuigenverhoor voor de Arrondissements-rechtbank te Den Haag van 4 februari 1998 geen bezwaar tegen te hebben om er van uit te gaan dat de Maessen-inrichting als voorbekend wordt verondersteld.

35

In het verzoekschrift wordt ook gewezen op het Duitse Patentschrift 317.826. Deze publicatie betreft evenals de Maessen-inrichting een type mestverdeler waarbij het afvoereinde bij normaal gebruik van de mestgeleider op afstand boven de grond is opgesteld. Deze publicatie ligt echter verder van het octrooi
5 verwijderd dan de Maessen-inrichting. Daarom wordt aan die publicatie voorbij gegaan en de beoordeling aan de Maessen-inrichting afgemeten.

De Maessen-inrichting is voorzien van een langwerpige aan de onderzijde open mestverdeelbak en van parallel verlopende V-vormige goten, die als mestgeleiders fungeren en die aan de onderzijde van de mestverdeelbak zijn aangebracht. De ruimtes tussen de goten zijn bij het bovenste gedeelte afgedekt door
10 afdekkappen. De mestgeleiders zijn door een scharnier met de mestverdeelbak verbonden en worden in hun scharnierende beweging naar beneden begrensd door kettingen die met hun ene uiteinde verbonden zijn met de mestverdeelbak en met hun andere uiteinde verbonden zijn aan een stang, die alle mestgeleiders op afstand van het scharnier ondersteunt. Aldus worden de afvoereinden van de mestgeleiders tijdens normaal gebruik op een geringe afstand boven de grond gehouden. De uiteinden
15 van de mestgeleiders kunnen echter wel op het land worden gebracht. Daarmee is de inrichting volgens de hoofdconclusie niet meer nieuw.

De volgconclusies 2 tot en met 7, 11, 12 en 13 zijn eveneens volledig bekend uit de Maessen-inrichting, waarbij ten aanzien van volgconclusie 7 nog kan worden opgemerkt worden dat bij de Maessen-inrichting het gras opzij wordt geduwd door het afvoeruitede van de V-vormige mestgeleide goten, die
20 daar ter plaatse recht zijn afgesneden en die aan de onderzijde open zijn, en daardoor een aan de onderzijde open sleepvoet vormen.

De volgconclusies 8, 9 en 10 verwijzen naar één of meer van de voorafgaande conclusies, zodat die conclusies in combinatie met de conclusie 1 gelezen dienen te worden.

Op zichzelf zijn sleufvormende messen en een verende ophanging van mestgeleiders uit de geciteerde
25 literatuur wel bekend, maar het Bureau deelt het standpunt van de octrooihouder dat een deskundige niet zal overwegen deze bekende inrichtingen te combineren met de Maessen-inrichting, omdat zo'n combinatie geen enkel effect sorteert, aangezien tijdens normaal gebruik de afvoeruitede van de mestgeleiders van de Maessen-inrichting op een afstand boven de grond zijn opgesteld. Het Bureau vindt het inzicht van de octrooihouder om de mestgeleiders van de Maessen-inrichting tijdens gebruik
30 met de afvoeruitede op de grond te laten rusten en daarbij dan aan de onderzijde sleufvormende messen toe te passen, inventief omdat daardoor een eenvoudige inrichting ontstaat, waarmee mest goed verdeeld kan worden op een manier die voldoet aan het gestelde in het Mestbesluit. Om de messen altijd goed te laten functioneren heeft het zin de mestgeleider zodanig met een veer te belasten dat de messen naar de grond worden getrokken. Daarom zijn in combinatie met conclusie 1 de conclusies 8, 9 en 10 te
35 handhaven. Aangezien de conclusies 8 en 9 naar één der voorgaande conclusies verwijzen en conclusie

10 naar 9 blijven de volgende combinaties over: conclusie 1 en 8; conclusies 1,8 en 9; conclusies 1 en 9; conclusies 1,8,9 en 10 en conclusies 1,9 en 10. De combinatie van de conclusies 1 en 8 moet zo worden begrepen, dat tijdens normaal gebruik de afvoeruiteinden van de mestgeleiders op de grond zullen rusten met de messen in de grond, en de combinatie van de conclusies 1 en 9 of van de conclusies 1,8 en 9 moet zo worden begrepen dat wordt voldaan aan het gestelde op bladzijde 3 regel 32 tot en met 35 van het octrooi, namelijk dat de afvoeruiteinden van de mestgeleiders tegen de grond getrokken worden.

Op grond van het hiervorenoverwogene komt het Bureau I.E. tot het advies de door verzoekers aangedragen nietigheidsgronden gedeeltelijk toepasselijk te achten op het Nederlandse octrooi 1000672. De materie uit de volgconclusies die standhoudt in combinatie met conclusie 1 zou als volgt tot uitdrukking gebracht kunnen worden:

Conclusies

1. Inrichting voor het verdelen van mest over land voor gebruik achter een mesttankwagen, die voorzien is van ten minste één mestaanvoermiddel, van een onder het mestaanvoermiddel geplaatste mestverdeelbak, die aan de onderzijde open is en van mestgeleiders, die onder de mestverdeelbak aangebracht zijn en met één uiteinde op het land plaatsbaar zijn, met het kenmerk, dat de op het land plaatsbare uiteinden van mestgeleiders voorzien zijn van een naar beneden uitstekend mes om een sleuf in het land te trekken.
2. Inrichting voor het verdelen van mest over land voor gebruik achter een mesttankwagen, die voorzien is van ten minste één mestaanvoermiddel, van een onder het mestaanvoermiddel geplaatste mestverdeelbak, die aan de onderzijde open is en van mestgeleiders, die onder de mestverdeelbak aangebracht zijn en met een eventueel van een naar beneden uitstekend mes voorzien uiteinde op het land plaatsbaar zijn, met het kenmerk, dat de mestgeleiders verend opgehangen zijn (zodat ze tegen het land getrokken worden).
3. Inrichting volgens conclusie 2, met het kenmerk, dat de mestgeleiders verend ten opzichte van de mestverdeelbak zijn opgehangen.

Aldus gedaan op 20 maart 1998 te Rijswijk door W. Neervoort, J.G. Hofman en J. de Vries voornoemd.

w.g. W. Neervoort

voor ir. B.L. van Soest, secretaris

w.g. C. Eskes